

KAPITOLA PÁTÁ

Několik myšlenek o povaze negativního stavu

Pán Ježíš Kristus, Kdož jest Nejvyšší, mě požádal, abych se podělil o následující poznání a vysvětlení ohledně negativního stavu, které mi přišlo při rozjímání časně ráno 20. února 1983.

Když se někdo počne v matčině lůně (toto je branou na planetě Zemi, skrze kterou se vstupuje do negativního stavu), lidské mysli jsou velice rafinovaně, velice vychytrale a velice sofistickým způsobem namluveny negativním stavem jisté ideje, pojetí a pocity. Tyto ideje tvrdí, že negativní stav ve své aktivované a dominantní pozici má absolutní hodnotu na základě faktu, že pozitivní stav nemůže přežít bez negativního stavu. Pozitivní stav tedy potřebuje jsoučno a bytí negativního stavu v jeho aktivovaném a dominantním způsobu pro své pokračování a přežití. Protože prý na jsoučnu a bytí negativního stavu závisí nanejvýš životně důležitý princip života a žití, tedy svoboda volby. Negativní stav našeptává ideu, že žádná svoboda volby by nemohla existovat či být bez aktivní a dominantní pozice negativního stavu, která člověku umožňuje poznat povahu negativního stavu a fakticky umožňuje svobodu volby, a tedy v nejzazším smyslu umožňuje jsoučno a bytí pozitivního stavu.

Toto je pozice vzhůru nohama. Důsledkem takového našeptávání je, že od samotného okamžiku početí jsou lidé nuceni domnívat se, že negativní stav je roven pozitivnímu stavu, a proto je normální, přirozený, náležitý a správný a má věčné trvání a bez něj by nebyl možný život.

Nebezpečí takového závěru je zřejmé. Jestli by to byla pravda, potom boj proti negativnímu stavu, eliminace negativního stavu by mohla být nebezpečná a v konečném důsledku by způsobila eliminaci jsoučna a bytí. Proto by se lidé neměli pokoušet odstranit negativní stav ve svých životech, ale namísto toho jej podporovat jako nevyhnutelný, životně důležitý a fundamentální jev, jako integrální součást svých životů, se kterou i tak nemohou nic udělat, ať by se jakkoli pokoušeli. Takže ztotožnění se s takovými ideami, přijetí takových idejí je jedním z nejběžnějších otvorů pro vniknutí negativních entit do života člověka. Je to velice rafinované. Člověk musí být opatrný, neboť velmi často to není zřetelně zjištělné na vědomé úrovni. Jistě, mnoho lidí má tuto filosofii a představu, dokonce zjevně a vědomě, ale pokud prozkoumáte lidi, kteří vědomě nesouhlasí s tímto faktem, a vejdete na nevědomou úroveň mysli, pokud je vrátíte do doby početí, najdete v jejich mysli tuto pevně vštípenou ideu. Buďte si vědomi možnosti vetření se na této úrovni, které není snadno zjištělné běžnými, normálními prostředky. Proto je nevyhnutelné prozkoumat každého, kdo přichází kvůli léčení nebo komu jste poradcem, obzvláště ohledně doby kolem početí, abyste zjistili, do jaké míry se nevědomě ztotožnil s takovými ideami, protože takové ztotožnění zase umožňuje vetření se negativní entity. A samozřejmě, když to odhalíte, potom je životně důležité a rozhodující vyhnat takovou negativní entitu a napravit tuto falešnou, zkreslenou ideu.

Tak tedy druhým bodem, který logicky následuje po prvním, je, že je-li pravda, že negativní stav má svou absolutní hodnotu, to jest, že pozitivní stav nemůže přežít

bez negativního stavu a potřebuje negativní stav v aktivované a dominantní pozici, aby se dozvěděl, co je negativní stav zač, a že taková možnost volby musí být zachována do věčnosti, potom člověk dospěje k nebezpečnému, špatnému a falešnému závěru, že přirozenost Nejvyššího, Pána Ježíše Krista je duální. To znamená, že Nejvyšší je jak pozitivní, tak i negativní a že Nejvyšší je původcem negativního stavu stejně jako stavu pozitivního za účelem zachování svobody volby a že ta svoboda volby není možná, pokud neexistují dva naprosto opačné absolutní stavy v přirozenosti Nejvyššího, jeden pozitivní a jeden negativní.

Takže toto je dokonce ještě nebezpečnější pojetí a idea než ta první, protože v této konotaci bojovat proti negativnímu stavu se rovná boji s Nejvyšším. Touto ideou je prosáknuta především východní filosofie duality, jing a jang, noc a den, pozitivní a negativní a podobné koncepty, které jsou krajně nebezpečné, protože dávají do rovnosti zlo s dobrem a všechno negativní se vším pozitivním a vkládají do toho věčnou a absolutní hodnotu. Člověk by měl proto pasivně dovolit negativnímu stavu, aby dominoval v jeho životě, a doufat, že se bezděčně ocitne na pozitivní straně. Ovšem ať člověk dělá při takovém druhu pojetí cokoli, vždy je to věcí náhody. Na druhé straně je věcí ohromného úsilí a zápasu a oběti a vzdání se všemožných věcí být hoděn být součástí pozitivního stavu. Z těchto idejí vycházejí všechny ty restriktce, tabu, vnucení, pravidla a předpisy zvyků, tradic, konvencí, náboženství a duchovních směrů jak východních, tak i západních, které zakazují lidem dělat určité věci a které jim vnucují určité zvyklosti, jež jim umožní jít do pozitivního stavu. Zároveň tvrdí, že negativní stav bude trvat navěky. A že pokud se člověk neřídí těmi pravidly a předpisy, je zatracen a odsouzen do věčnosti v absolutním smyslu trávit svůj život v negativním stavu či se neustále inkarnovat na Zemi. Nuže, negativní stav chce, abychom tomuto věřili, protože hlavní bodem zde je, že negativní stav se náramně snaží přesvědčit lidi, že je navěky. Toto je finalistický přístup, který je tak přirozený či imanentní v povaze negativního stavu. Je zajímavé, že doslovný smysl Svatých knih, jako je například Bible, je plný takových finalistických tvrzení, protože ta tvrzení jsou činěna z pozice negativního stavu. Lidé, kteří jsou omezeni a ohraničeni nevědomostí negativního stavu a vnucováním zákazů negativního stavu, mají tendenci posuzovat všechno z pozice finálnosti či finalistického přístupu a nevidí věci takové, jaké jsou, to znamená v jejich neustále se měnícím plynutí a v jejich potenciální povaze.

Pravou realitou je, že pozitivní stav je absolutní, protože pramení z Absolutního Zdroje a jako takový nezávisí na negativním stavu ve věci svého trvání, jsoucna a bytí. Kromě toho, přirozeností absolutního pozitivního stavu a jeho imanentním stavem je svoboda a nezávislost. Proto existuje absolutně na základě absolutní volby. Nuže, absolutní volba nepotřebuje žádné relativní volby, Ty se objeví, ty relativní volby, pouze v bodě stvoření bytostí a entit, které přicházejí z Absolutního Zdroje, je tam potřeba učinit rozhodnutí přijmout, nebo popřít ten Absolutní Zdroj. V přítomnosti takové potřeby pro rozhodnutí je potenciálnost pro nastávání, probíhání a stávání se negativního stavu. Avšak takové vědomí, tedy vědomí, že si mohu, ale také nemusím zvolit absolutnost Nejvyššího a že jsem z Nejvyššího, podle Nejvyššího, skrze Nejvyššího a s Nejvyšším, je dostatečné a je jediné platné pro naprosté, kompletní a neomezené zachování neustálé svobody volby. Takže žádná aktivace a dominance negativního stavu není vůbec nutná pro zachování jsoucna a bytí pozitivního stavu, neboť ten je i tak neustále, od věčnosti do věčnosti. Takže aktivace a dominance negativního stavu dochází k uskutečnění jen položením otázky: „Jaký by byl život bez jakékoli duchovnosti, se zkrácenou duchovností a/nebo pokud by měl být vysvětlen jako pocházející z jakéhokoli jiného zdroje, než

je Absolutní Zdroj Nejvyššího.“ Odpověď na tuto otázku si vyžaduje demonstraci a ilustraci, a tato se uskutečňuje aktivací a uvedením do dominance té potenciální volby, která existuje v každém do věčnosti. Nicméně, jakmile se tato lekce naučí, jakmile se všem plně, kompletně a naprosto manifestuje, ilustruje a demonstruje přirozenost negativního stavu v aktivním a dominujícím postavení a jakmile se naplní jeho užitek, pak samozřejmě se kompletně a naprosto deaktivuje během jednoho časového cyklu, nebo na konci tohoto časového cyklu. Tehdy se znovu obnoví jeho původní podoba či forma, což je přítomnost věčné svobodné volby jako možnosti odmítnout svůj původ z Absolutního Zdroje Nejvyššího. Ovšem takové chápání negativního stavu není pro negativní stav akceptovatelné, a proto je dovoleno vytvářet všemožné filosofie, náboženské systémy, mystické systémy, systémy víry, ritualistické směry, jež by zdůrazňovaly duální povahu Nejvyššího, kontradikce, opaky a povýšení negativního stavu do pozice rovnosti s pozitivním stavem. Ve východním náboženském mysticismu a v západním náboženském křesťanství je plno takových ohavností, což se odráží ve finalistickém výroku Bible, že jeden bude zatracen navěky trpět v peklech v negativního stavu. Tyto filosofie jsou přesvědčivými prostředky, neboť jsou přestrojeny za zjevení Nejvyššího, to jest tvrdí, že to zjevil Nejvyšší. Ale ovšem Nejvyšší je dokonce popisován jako zlostný, nepřátelský, trestající, represivní, odsuzující Bůh. Toto je negativní. V křesťanské Bibli je to například úplnou samozřejmostí. Na jedné straně je milosrdný, milující a laskavý Bůh, a na druhé straně je žárlivý, trestající, nenáviděný, poskvrněný krví, zlostný Bůh, což je popisem naprosté negativity. Toto bylo dovoleno Nejvyšším, aby se mohla poznat, ilustrovat a demonstrovat pravá povaha negativního stavu a aby se mohla odhalit krutost, ohavnost a marnost negativního stavu. Jde tady o to, že bez takového systému víry by negativní stav nemohl plně projevit sebe a svoji povahu, neboť věříte-li, že budete v negativní stavu pouze dočasně, a ne věčně, a věříte-li, že negativní stav není z Absolutního Zdroje, potom ovšem negativní stav nemá žádnou hodnotu a nemůže se náležitě projevit, protože nikdo by neuvěřil a neměl důvěru v jeho existenci. Bylo by to jako předstírání, jako hra, jako situace typu „tvařme se, že...“. Toto je jeden z rozhodujících, životně důležitých důvodů, proč Nejvyšší uvádí, že všechny náboženské, mystické a filosofické systémy, které v současnosti existují na planetě Zemi, ať jsou jakkoli významné, ať vypadají jakkoli pravdivě, musí být bezpodmínečně odstraněny, pokud zachovávají tuto dualitu a staví na stejnou úroveň pozitivní stav s negativním stavem a tvrdí, že negativní stav bude existovat a trvat absolutně věčně. Musí být nahrazeny tímto Novým zjevením, novou filosofií a novým vysvětlením povahy negativního stavu. Jelikož negativní stav v podstatě vyčerpá svoji užitečnost a jeho povaha byla úspěšně demonstrována, ilustrována a prokázána, už více není nutné udržovat či dovolovat zvětňování ideje duality vesmíru a stvoření, duality přirozenosti Nejvyššího a pojímat Nejvyššího v doslovných biblických termínech či ve východních termínech duality, to jest že obsahuje v absolutním smyslu obě opačné přirozenosti, jak pozitivního, tak negativního stavu. Z toho důvodu musí být prohlášeno, že negativní stav a pozitivní stav nejsou opaky, protože pokud uvedete Realita, mýty a iluze -82- či připustíte, že jsou to opaky, uvádíte a připouštíte, že mají stejnou hodnotu. Namísto toho je pouze jeden stav, který je pozitivní stav, stav lásky a moudrosti, stav dobra a pravdy, stav objektivity a spravedlnosti, což je Nejvyšší, Pán Ježíš Kristus, Kdož je absolutně pozitivní; a potom je tu odvozenina relativního stavu sentientních entit, které jsou relativní k Absolutnímu Stavů Nejvyššího a které samy ze sebe, z té možnosti popřít existenci Nejvyššího, fabrikují či aktivují negativní stav, který je proto popřením pozitivního stavu, nikoli opakem pozitivního stavu. Popírání něčeho není rovno tomu něčemu, protože to pramení z existence toho něčeho. Popírání, jak bylo uvedeno mnohokrát předtím v dílech autora, si nelze

představit bez existence toho, co se popírá. Jinak by nemohla nastat žádná idea popírání.

Vzhledem k tomuto Nejvyšší doporučuje všem členům a následovníkům Nového zjevení a všem, kteří toto čtou, pokud si tak zvolí, aby se kompletně a úplně distancovali od jakýchkoli systémů víry, učení, koncepcí, idejí, kterých se drželi předtím, ať už vycházejí ze západního myšlení, nebo z východního myšlení, aby byli čištěni, očištěni a připraveni pro přijetí nové duchovnosti, která nemůže být kontaminována, znečištěna a otrávena ničím, co bylo udržováno v jsoucnu a bytí předtím, ať by to vypadalo jakkoli pravdivě, náležitě a správně.

Takže třetím bodem je, že když někdo přichází do negativního stavu v matčině lůně po početí, je počat doprostřed zel a nepravd negativního stavu, tedy je počat uprostřed výkalů a moči. Za takových podmínek to vypadá jako přirozený, normální a zdravý proces, když nic jiné či odlišné není k dispozici. Jde tady o to, že negativní stav potřebuje svůj vlastní důkaz, že existuje do věčnosti a že je zoufale potřebný pro přežití pozitivního stavu. Z toho důvodu fabrikuje svůj vlastní způsob důkazu a jedním z nich je fyzicky se narodit zvířecími prostředky v matčině lůně uprostřed moči a výkalů. Jakmile je někdo v matčině lůně, je bombardován zvenku, ze svého vnějšího prostředí, od matky a otce a od lidí kolem, ohledně trvání negativního stavu a ohledně filosofie, že negativní stav je přirozenou a normální součástí života a že tak to je a tak to bude navždy. A jelikož v matčině lůně je Niterná mysl odštěpena od vnější mysli, která je formována všelijakými těmi vnuceními, jeden je velmi vnímavý ke všemu, co přichází ze zevnějšku, neboť toto je jediný nástroj, prostřednictvím kterého se vnější mysl rozvíjí, a toto je potřebné pro přežití v negativním stavu. Proto tedy díky takové ovlivnitelnosti a vnímavosti, což je ilustrováno i takzvanou „přirozeností“ výkalů a moči, které souvztaží se zlem a nepravdou, jeden se ztotožní s touto filosofií, která tvrdí, že negativní stav je způsob života a že to tak bude stále, a proto se s tím nedá nic dělat. Nyní vidíte nebezpečí této situace.

Když jsem dnes ráno vystoupil z transu, okamžitě jsem byl přiveden k Bibli a otevřel jsem ji bezděčně na Evangelium podle Matouše, na kapitole 15. Je tam popsána jedna zajímavá příhoda, která mi vždycky byla trnem v mysli. Ta příhoda se týká ženy z Kanaánu, která přišla k Pánovi a prosila Ho, aby uzdravil její dceru, která byla posednuta zlým duchem. Avšak Pán ji navzdory Své povaze lásky a moudrosti úplně ignoroval a dokonce s ní nechtěl ani hovořit. Takže učedníci Pána je Ho zeptali: proč s ní něco neuděláš, jen nás prosí, pojďme se jí zbavit. A žena přistoupí a poklekne před Pánem a prosí Ho o pomoc, a co jí odpoví? „Není dobré vzít chléb dětem a hodit ho štěňatům.“ Pěkná odpověď od někoho, kdož jest Absolutní Lásky! Toto bylo trnem v mé mysli. Ale žena, která byla velmi inteligentní, odpoví: „Souhlasím Pane, ale dokonce i štěňata se krmí drobečky z chleba, které upadnou dětem, když jí.“ Poté se pán Otočí a řekne: „Oh, ženo, tvá víra je veliká, proto ať se stane podle ní.“ A v tom okamžiku zlý duch opustil její dceru a její dcera byla uzdravena. Nuže, jaký je význam této příhody, jaká je souvztažnost? Ta žena, její dcera a psi reprezentují negativní stav, zlý stav. Chléb, Pán a děti reprezentují pozitivní stav, dobrotu a lásku. Proč Pán odmítl vzít tu ženu na vědomí? Protože Pán nepovažuje negativní stav za rovný pozitivnímu stavu. Negativní stav není z pozitivního stavu, a proto Pán odmítá poskytnout dobro a pravdu negativnímu stavu kvůli této lásce. Pokud by měl poskytnout to dobro a pravdu, skutečné dobro a pravdu, za podmínek, v jakých existuje, negativní stav by znesvětil to dobro a pravdu, a na základě toho znesvěcení by se nadobro zničil bez možnosti spásy. To

znamená, že každý, kdo se podílí... a o toto jde, každý, kdo se podílí na negativním stavu, by se znesvěcením skutečného dobra a pravdy, pokud se ztotožňuje s negativním stavem, okamžitě zničil. Zničil by se život. Situace je však jiná, když člověk přizná, tak jako tato žena, že je negativní; že nemůže existovat bez pozitivního stavu; že nemá žádnou cenu a žádné věčné trvání. Proto si jeden nezaslouží žít a žije pouze z milosrdenství Nejvyššího, z dovolení Nejvyššího, ne jako rovný pozitivnímu stavu, ale jako něco, co je tolerováno na úrovni psů a co nemá samo o sobě a samo od sebe žádnou cenu. A ovšem pokud toto jeden přizná, začíná se odvracet od zla, negativity a nepravdy. Přiznání tohoto faktu, přiznání, že negativní stav nemá žádnou cenu, že není vůbec roven pozitivnímu stavu, že nemá žádnou nezávislou existenci, žádné věčné trvání, a že je to stav podobný psímu, který může existovat jen na základě milosrdenství a dovolení Nejvyššího, symbolizovaného zde drobečky chleba spadlými ze stolu na zem, takové přiznání je úplně prvním krokem odvrácení se od negativity a eliminací negativního stavu. Takové přiznání proto umožňuje Nejvyššímu, aby zasáhl a vyvedl každého z negativního stavu do stavu pozitivního, což je tu naznačeno Jeho slovy „velká je tvá víra, ženo, jdi v pokoji a tvá dcera je uzdravena“. („Dcera“ v této konotaci znamená všechny falešné a zlé duchovní doktríny negativního stavu.) Jedinec je proto uzdraven, osvobozen z otroctví, ze zajetí negativního stavu. Takže negativní stav nemůže existovat navěky. Nuže, bylo mi řečeno, že toto je pravý význam této příhody. Je to komické, protože toto byl jeden z problémů, co jsem měl s křesťanstvím či s Ježíšem Kristem. Tato konkrétní příhoda mě vždy trápila, proč tomu bylo tak. Ale nyní, ve světle tohoto zjevení, je jasné, jak důležité bylo chovat se přesně tak, jak se tehdy choval Ježíš Kristus, kdy nám ilustroval pravou povahu pozitivního stavu a pravou povahu negativního stavu a kdy dokázal jednou a provždy, že negativní stav nemá stejnou hodnotu jako stav pozitivní a že pozitivní stav nepotřebuje pro svou existenci stav negativní; že přirozenost Nejvyššího není duální, ale Absolutně jediná, pozitivní; a že negativní stav není opakem stavu pozitivního, ale že negativní stav existuje pouze na základě dovolení, soucitu, kvůli poučení, které je dovoleno Nejvyšším. Samozřejmě, že hlavní věcí, kterou Pán Ježíš Kristus dokázal uzdravením negativního stavu, je, že nebude trvat navěky. V konečném smyslu budou všechna pekla eliminována a negativní stav bude uveden zpět do latentního, neaktivního rozpoložení jako možnost volby, jako dispozice volby, ne jako dominantní a aktivní režim jsoucna a bytí. A toto je pravý význam této příhody. Nyní to vnáší do mé mysli pokoj. A toto je rozsah dnešního zjevení.